

Dualiteter

Sildrende elver slukker vår halsens—og bevissthetens—tørst
De brister under mosebelagte steiner
Kveles av mikroskopiske, usynlige bein-rester
...kanskje de kjenner oss bedre enn vi kjenner oss selv

Saltede hav formidler våre kropp og historier
Fyller oss, fører oss, nærer oss
Noen ganger ødelegger de oss
...for å minne oss om hvor kontrollen egentlig ligger

Bortgjemte vann strømmen sine fortellinger til oss,
Samvevd av myter og magi utover millennier,
De preger våre årer—hjerner—former våre sjeler
...alle renner overalt

Med en sårbarhet av midnatt mørkets overgang,
Overflatene reflekterer en ensom barriere som skiller parallelle liv:
En som ånder vann,
En som ånder luft
 En over,
 En under, *men aldri nedenfor*
 En som aksepterer søppel
 En som lager det, utrettelig

Imens,
Det finnes skapninger der, rett der borte
...eller kanskje ti kilometer nede,
Som aldri får vite noe om oss, bortsett fra det vi velger å vise
Det er ikke en gave

Så lett og så tungt—vann bærer vekten av oss:
Vår grådighet
 over-forbruk
 konsumering
...men også:
 ønske om ydmykhet
 søken etter mening
 druknet i stille enkelhet

Bølger renser sjelen vår med opplyste dråper
Hvor enn vi går, er vannet der for oss
Som oftest stille, aksepterende, tilgivende

Hvordan bør vannet protestere, skrike, tale?
Vår urgamle mor prøver sitt beste!

Ubelyste dyp strever for å puste skyfri himmel
Mens de holder milliarder av bevegelige speil opp til oss
Disse refleksjoner er forferdelig ærlige:
Hvis vi ikke liker det vi ser, snur vi oss bort
Men hva skjer egentlig med det usagte, ugjorte, uklart
...den mørke baksiden?

Våre realiteter—våre dualiteter—gjør oss målløse, om bare for et øyeblikk
For i vår innerste bevissthet,
Vet vi at alt begynner og ender med vannet

Så,
I nå-tiden hvor avvisning er lik godkjenning,
Når nanoplast finnes i menneskets fostervann,
Og haier trygler om å beholde finnene sine,
Når vannet renser oss for vår egen handling—vår av-handling,
...spør våre fremtidige vi, de 'barn av i morgen':

Hvor,
Hvordan,
Hvor fort,
Kan vi vende oss for å møte oss selv i vann-speilet og gjøre noe:
 ...nå
 ...akkurate i tide
 ...endelig?